

ΓΙΑΝΝΗΣ & ΜΑΡΙΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΤΩΝ 700.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Αλλά σ' αγαπώ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στο control room ενός από τους μεγαλύτερους τηλεοπτικούς σταθμούς της χώρας, ο διευθυντής παραγωγής έδινε τις τελευταίες οδηγίες πριν ξεκινήσει η συζήτηση σε ζωντανή μετάδοση ανάμεσα στον πρώην υφυπουργό Εμπορίου, σε μέλη της κυβέρνησης, της αντιπολίτευσης και στον τωρινό υφυπουργό Εμπορίου. Οικοδεσπότης και διαιτητής στους λεκτικούς διαξιφισμούς ήταν ο πασίγνωστος Κωστής Λινάρδος. Πολεμικός ανταποκριτής, δραστήριος ρεπόρτερ και διευθυντής ειδήσεων του σταθμού. Όταν αναλάμβανε τον ρόλο του παρουσιαστή σε ток σόου με γνωστές προσωπικότητες, πάντα ο πληθωρικός του χαρακτήρας ανέβαζε τα νούμερα της τηλεθέασης. Σπάνια όμως έκανε τέτοιες εκπομπές, γιατί ήταν δύσκολος, θύμωνε εύκολα. Προτιμούσε το ρεπορτάζ, όταν ήταν δημιουργικό και ριψοκίνδυνο.

Οι σημερινοί καλεσμένοι τον ενδιέφεραν γιατί μυριζόταν ύποπτες συναλλαγές, άθλιους χαρακτήρες και βρομιές που ήθελε να βγάλει στη φόρα. Ο Λινάρδος δεν κυνηγούσε την είδηση, μια και ήταν βαθύτατα έντιμο άτομο, οι αδικίες και η εκμετάλλευση όμως των ανθρώπων, των ιδεών, αλλά και του τρόπου για προσωπικά οφέ-

λη τον εξόργιζαν αφάνταστα. Χάρη στο δημοσιογραφικό του ένστικτο είχε μυριστεί κάποιες απάτες επιμελώς καλυμμένες από άτομα που η κοινή γνώμη θεωρούσε υπεράνω πάσης υποψίας, αν και ήταν αδίστακτα και ποτέ κανείς δεν μπόρεσε να ξεσκεπάσει τη βρόμικη δράση τους. Έτσι κυκλοφορούσαν και πλούτιζαν ελεύθερα σε μια κοινωνία που τους είχε σε υπόληψη.

Ένας από αυτούς ήταν ο καλεσμένος του Αχιλλέας Βιδάλης. Γνωστός δικηγόρος, πρώην υφυπουργός, άνθρωπος με μεγάλη δύναμη, ισχυρό κοινωνικό και πολιτικό περίγυρο, μόρφωση και επιβολή. Οι διεθνείς διαιτησίες, τα οικονομικά συμφέροντα στη σχέση της Ελλάδας με την Ενωμένη Ευρώπη, αλλά και οι πολύτιμες υπηρεσίες του ως νομικού συμβούλου σε επιχειρηματικούς κολοσσούς στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό ήταν ένα μέρος των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων.

Ειδικά αυτόν, αλλά και άλλα άτομα που λάμβαναν μέρος στην εκπομπή, ο Κωστής τον υποπτευόταν για απάτες και ο ρεπόρτερ μέσα του είχε ξυπνήσει.

Εξάλλου είχε ψάξει το θέμα πριν αποφασίσει να το βγάλει στον αέρα, γιατί ποτέ δεν άφηνε κάτι στην τύχη. Προσπαθώντας να λύσει το αίνιγμα Βιδάλης, σκάβοντας κάπως βαθύτερα, πέρα από τα επιφανειακά κουτσομπολιά, έμαθε πολλά.

Υπογράφονταν σκανδαλώδεις συμβάσεις και ξεσπούσαν, για σκοτεινούς λόγους, καβγάδες με άλλα στελέχη στις επιχειρήσεις που εκπροσωπούσε ως νομικός σύμ-

βουλος ο Βιδάλης. Ο ίδιος προσλάμβανε ειδικούς συμβούλους για να του δώσουν γνωμοδοτήσεις και ύστερα τους απομάκρυνε άμεσα μετά από κάποιο διαγωνισμό.

Πλήθος οι εχθροί του δικηγόρου. Πολλές οι ενδείξεις, αλλά απόδειξη καμιά. Όμως, παρόλο που δεν είχε κάτι συγκεκριμένο στα χέρια του ο Λινάρδος για να στριμώξει ουσιαστικά τον Βιδάλη, τόλμησε την εκπομπή βασιζόμενος περισσότερο στην πολυετή πείρα και στο ένστικτό του. Κάποια στιγμή ο Βιδάλης, με τις απανωτές ερωτήσεις του Κωστή, θα έπεφτε σε αντιφάσεις, θα έκανε κάποιο λάθος. Ο Λινάρδος διέθετε μια έμφυτη ευγένεια, προτέρημα που καλλιεργήθηκε με το πέρασμα του χρόνου, και φοβερό ένστικτο. Αυτό τον βοήθησε να ξεχωρίσει και να επιβιώσει σ' έναν χώρο αρπακτικών. Με έντονη αρρενωπότητα, αξιοσύνη, ένας πραγματικός λεβέντης, άνθρωπος ικανός κι αξιαγάπητος.

Ο μακιγιέρ είχε τελειώσει τη δουλειά του κι ήταν όλοι έτοιμοι να περάσουν στην κονσόλα. Ο Λινάρδος, δίπλα στον κάμεραμαν, τους παρατηρούσε με μάτια μισόκλειστα και βλέμμα αδιαπέραστο. Εκείνη τη στιγμή πλησίασε την ομάδα των καλεσμένων μια γυναίκα καστανή, γύρω στα σαράντα, η οποία μίλησε στον Βιδάλη δείχνοντάς του τα χαρτιά που κρατούσε. Εκείνος έριξε μια ματιά, μετά, γέρνοντας το κεφάλι, συμφώνησε σιωπηλά σ' αυτό που τον ρώτησε. Ο Κωστής εντυπωσιάστηκε από την παρουσία της, που απέπνεε ένα παράδοξο μείγμα αξιοπρέπειας και θηλυκότητας.

Απαρατήρητη δεν θα περνούσε ποτέ.

«Ποια είναι;» ρώτησε σιγανά τον βοηθό του δημοσιογράφου.

«Η Αθηνά Βιδάλη, δεν την ξέρεις;»

«Όχι, γιατί δεν μου αρέσουν τα κοσμικά» είπε ο Λινάρδος κοφτά.

«Μάλλον και σ' αυτή δεν αρέσουν, γιατί δεν εμφανίζεται συχνά. Θα τη ρωτήσω αν θέλει να πάρει μέρος στη συζήτηση, να δούμε τι θα απαντήσει, είσαι;»

«Και τι ξέρει από τα θέματα αυτά, βρε Νάσο;» είπε ο Λινάρδος διασκεδάζοντας με τον νέο δημοσιογράφο.

«Πώς δεν ξέρει, Κώστα; Αυτή κρατούσε το πολιτικό του γραφείο, με την ίδια μίλησα όταν μ' έστειλες να κανονίσω τη σημερινή συζήτηση. Είναι δικηγόρινα η γυναίκα».

«Ε, άντε λοιπόν, όρμα στα γρήγορα, μικρέ, γιατί πρέπει ν' αρχίσουμε».

«Κυρία Βιδάλη» την κάλεσε ο νέος «θα πάρετε μέρος και εσείς στην πολιτική συζήτηση;»

«Όχι, όχι βέβαια» είπε εκείνη χαμογελώντας.

Είχε ασυνήθιστα μάτια και ο Λινάρδος ένιωσε να τον διαπερνά ένα ρίγος.

«Γιατί, κυρία Βιδάλη; Δεν θεωρείτε τον εαυτό σας πολιτικό πρόσωπο; Όλοι γνωρίζουμε την επαγγελματική δράση που αναπτύξατε δίπλα στον σύζυγό σας».

«Προτιμώ τα παρασκήνια» είπε ήσυχια και κάθισε στο βάθος, εκεί όπου ο φακός δεν θα την έπιανε. Η φωνή της ήταν ζεστή, μ' έναν τόνο φυσικής βραχνάδας. Για ένα

κλάσμα του δευτερολέπτου ο Κωστής κάρφωσε το βλέμμα του πάνω της βαθιά και διεισδυτικά, ερωτικά σχεδόν. Ήταν σαν να τη χάιδευε και να έψαχνε τις σκέψεις της. Τον κοίταξε και εκείνη με τον ίδιο τρόπο. Ύστερα, νιώθοντας ταραχή, φόβο και ξαφνική ντροπή, έστρεψε τα μάτια της αλλού. Όταν τον ξανακοίταξε, ήταν ο γνωστός επαγγελματίας, συγκεντρωμένος στη δουλειά του. Η συζήτηση μόλις είχε αρχίσει.

Ο Λινάρδος απευθύνθηκε στον γενικό γραμματέα του κυβερνώντος κόμματος ψύχραιμος και χαμογελαστός.

Τα ερωτήματά του ήταν εύστοχα, αλλά χωρίς ίχνος ειρωνείας.

«Κατηγορείτε εμάς, τους ανθρώπους της τηλεόρασης» είπε με μειλίχιο ύφος «ότι η παρουσία μας στον χώρο της πολιτικής υπηρετεί συμφέροντα, ότι κατευθύνουμε ιδέες και πρόσωπα, εσάς όμως οι πολιτικές σας πράξεις τι κόστος έχουν;»

Ο γενικός γραμματέας τον κατέκλυσε μ' έναν χείμαρρο επιχειρημάτων.

«Κύριε Λινάρδο, θα οριοθετηθούν οι διαφορές. Οι προγραμματικές θέσεις μπορούν να υλοποιηθούν στην πράξη. Αναπροσαρμόζεται το σύστημα.»

Τα μέλη της αντιπολίτευσης εξέφρασαν κάποιες αντιρρήσεις, τους ησύχασε ευγενικά και έδωσε τον λόγο στον μεγαλοδικηγόρο.

«Κύριε Βιδάλη, κατά πόσον ωφελείστε στη σημερινή

σας επαγγελματική δραστηριότητα από το γεγονός ότι υπήρξατε υφυπουργός στην προηγούμενη κυβέρνηση;»

«Καθόλου, αφού τότε ήμουν στο υπουργείο Εμπορίου, ενώ σήμερα είμαι δικηγόρος».

«Αν όμως με τις διασυνδέσεις που έχετε επωφελούνται πελάτες σας, που οι δουλιές τους τυχαίνει να έχουν σχέση με το υπουργείο Εμπορίου, δεν είναι το ίδιο;»

«Μα όχι βέβαια» έκανε με αγανάκτηση τάχα και καταπληκτική ηθοποιία ο δικηγόρος.

«Αυτό θα ήταν απολύτως αντιδεοντολογικό, δεν θα μπορούσα ποτέ να το κάνω».

«Εντάξει, κύριε Βιδάλη, θεωρώ ότι μου απαντήσατε, καταλάβαμε και εγώ και οι τηλεθεατές».

Ακολούθησε διάλειμμα για διαφημίσεις και ο ρεπόρτερ απομακρύνθηκε από το πλατό. Δεν ήθελε φιλικές κουβεντούλες στα παρασκήνια με τους καλεσμένους στην εκπομπή του. Αυτή η ανθρώπινη προσέγγιση θα τον δυσκόλευε στον ουσιαστικό στόχο. Σκοπός του ήταν να τους ξεσκεπάσει, να τους αναγκάσει να αποκαλύψουν το πραγματικό τους πρόσωπο. Όμως το άρωμα της Αθηνάς, η αίσθηση ότι ήταν εκεί κοντά τον προκαλούσε.

Την ίδια ώρα ο Βιδάλης, πίνοντας ένα ποτήρι νερό, σφύριξε στη γυναίκα του:

«Κάτι πρέπει να κάνουμε με αυτόν τον τύπο, πολύ μου μπαίνει στο ρουθόني, κοίτα να τον διπλωρώσουμε».

Ο Κωστής πονηρά άφησε στον αντίπαλό του την εσφαλμένη εντύπωση ότι πήρε τη ρεβάνς. Επίτηδες, για

να χαλαρώσει και να μη φυλάγεται. Στη συνέχεια, με αλληπάλληλες ερωτήσεις τον οδήγησε σε αδιέξοδο...

«Κύριε Βιδάλη, ποιο είναι το μεγαλύτερο προτέρημα ενός πολιτικού; Να θυσιάζει το προσωπικό του συμφέρον και την καριέρα του για να υπηρετήσει με όλες του τις δυνάμεις τον ελληνικό λαό; Ή να είναι ικανότατος στα διοικητικά και εξαιρετος επαγγελματίας στον τομέα του, γιατί αυτόν χρειάζεται η δημόσια διοίκηση για να στηριχτεί;»

«Μα και βέβαια, κύριε Λινάρδο, ο σωστός πολιτικός πρέπει να βάζει πάνω από τα προσωπικά οφέλη την υπηρεσία του στην Ελλάδα».

Ο Κωστής έκανε τώρα χαμογελώντας τη δεύτερη ερώτηση.

«Ποιο στέλεχος της κυβέρνησης είναι παραδεκτό κατά τη γνώμη σας, κύριε Βιδάλη; Αυτός που έχει τις κατάλληλες διασυνδέσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό, στους κύκλους των βιομηχάνων, τραπεζιτών και εφοπλιστών, ώστε, γνώστης των καταστάσεων, να παίρνει τις κατάλληλες αποφάσεις ή αυτός που, αντίθετα, αποφασίζει με γνώμονα αποκλειστικά το κοινό συμφέρον; Ο άτεγκτος πολιτικός, που δεν διστάζει να λάβει τη σωστή απόφαση και ας χάσει ψήφους η κυβέρνηση κι ο ίδιος στις επόμενες εκλογές;»

Ο δικηγόρος έκανε μια πλατιά κίνηση με το χέρι του, σαν η απάντηση να ήταν αυτονόητη.

«Αναμφισβήτητα ο δεύτερος, κύριε Λινάρδο».

«Ωραία, κύριε Βιδάλη» απάντησε ο Κωστής. «Μου δώσατε μόλις τώρα την εικόνα του ιδεώδους σας, του ιδανικού πολιτικού, και χαίρομαι γιατί είμαστε απόλυτα σύμφωνοι. Μόνο που εσείς είστε το αντίθετο. Και γι' αυτές τις ικανότητες σας συγχαίρω, σπάνια συναντώ τέτοια προσωπικότητα».

«Κύριε Λινάρδο. Το ότι έχω διεθνείς διασυνδέσεις και διοικητικά προσόντα δεν σημαίνει ότι δεν υπηρέτησα τον ελληνικό λαό θυσιάζοντας τα προσωπικά μου συμφέροντα. Αρχικά εγκατέλειψα για αρκετά χρόνια τη δικηγορική μου καριέρα και ένα γραφείο με σοβαρότατη πελατεία».

«Πολύ σωστά, κύριε Βιδάλη, αφήσατε ένα γραφείο με καλό πελατολόγιο από την ελληνική, μεσαίου μεγέθους βιομηχανία και το ξαναπιάσατε φέρνοντας μαζί σας από το υπουργείο υποθέσεις τεράστιες, αναλαμβάνοντας διεθνείς διαιτησίες, ενώ στηρίζετε νομικά τις θυγατρικές πολυεθνικών στην Ελλάδα. Όλα αυτά τα δημιουργήσατε εκμεταλλευόμενος τη θέση σας ως υφυπουργός Εμπορίου. Εργαστήκατε σκληρά για να τα καταφέρετε. Όρες πολλές, μέρες, μήνες, ενώ το ελληνικό δημόσιο σας παρείχε Μερσεντές, σοφέρ, γραφεία, τηλέφωνα, βοηθούς για να φτιάξετε μια καλύτερη Ελλάδα και όχι ένα από τα ισχυρότερα και πιο οργανωμένα νομικά γραφεία της Ευρώπης».

«Κύριε Λινάρδο, δεν πρόκειται να με κάνετε να χάσω την ψυχραιμία μου με αυτές τις συκοφαντίες, όσο άδικο και να μου επιτίθεστε. Προσέξτε μόνο, γιατί αστήρικτες

κατηγορίες θα σήμαιναν την καταδίκη σας για συκοφαντική δυσφήμιση αν σας έκανα μήνυση. Γνωρίζω, όπως κι οι τηλεθεατές σας, ότι θυσιάζετε τις αρχές σας για την τηλεθέαση, γιατί λοιπόν να μη θέσετε σε κίνδυνο το καλό μου όνομα μόνο και μόνο για να κρατήσει λίγα λεπτά το πυροτέχνημα που θα δώσει μια ακόμα επιτυχία στον κύριο Λινάρδο;»

«Κύριε Βιδάλη, φοβάστε τα πυροτεχνήματα, γιατί φωτίζουν τις σκοτεινές σας υποθέσεις, γιατί διαλύουν την ομίχλη που σκεπάζει τις περίεργες διασυνδέσεις σας. Δεν θα τολμούσατε ποτέ να με μηνύσετε, γιατί μια δίκη θα γινόταν μπούμερανγκ για σας. Σας προκαλώ λοιπόν, μηνύστε με. Αλλά να ξέρετε ότι δεν θα αφήσω καμιά πέτρα ασήκωτη, καμιά σχέση σας στο σκοτάδι, κανένα διαγωνισμό προμήθειας στον οποίο αναμειχθήκατε χωρίς να ρίξω άπλετο φως από χίλια πυροτεχνήματα. Θα φωτίσω αμείλικτα κάθε μέρα, κάθε ώρα που περάσατε στην άνετη και προσοδοφόρα υπουργική πολυθρόνα σας. Θα αιτιολογήσω το συμφέρον και την ιδιοτέλεια που κρύβει κάθε υπογραφή από τις χιλιάδες που βάλατε με το χρυσό στιλό σας».

Μάχη ξέσπασε στο πλατό. Οξύνθηκαν επικίνδυνα τα πνεύματα. Οι άνθρωποι του Λινάρδου και οι δημοσιογράφοι τριγύρω του δαγκώθηκαν.

«Μήπως το παράκανε ο δικός μας;»

Όμως ο Κωστής είχε ανάψει για τα καλά. Η διακριτική παρουσία της Αθηνάς, αντί να απαλύνει την κα-

τάσταση, αντίθετα την πυροδότησε, γιατί ο Λινάρδος, άθελά του, εκτός των άλλων, ένωσε τώρα και δυνατή ζήλια για τον μεγαλοδικηγόρο.

Τον διπρόσωπο, σκέφτηκε ενοχλημένος, να έχει τέτοια γυναίκα.

Έγινε ξανά μικρή διακοπή και έφτασαν πια στο τρίτο και τελευταίο μέρος της συζήτησης.

«Ν' ακούσουμε τώρα τον κύριο Αργυριάδη, σημερινό υφυπουργό Εμπορίου» είπε ήρεμα. «Κύριε Αργυριάδη, φημολογείται ότι σας συνδέει φιλία με τον προκάτοχό σας, τον κύριο Βιδάλη».

«Βεβαίως, δεν το αρνούμαι. Σε πολιτισμένη χώρα ζούμε, με την αντιπολίτευση έχουμε σχέσεις ανθρώπινες και προσπαθούμε να λύσουμε τις διαφορές μας ειρηνικά ή ακόμα και να συνεργαστούμε, συνεχίζοντας το έργο της προηγούμενης κυβέρνησης όσο το δυνατόν καλύτερα. Αλίμονο αν γκρεμίζαμε ό,τι χτίζουν οι άλλοι, κύριε Λινάρδο».

Ο άνθρωπος προσπαθούσε απεγνωσμένα ν' απαλύνει τις εντυπώσεις που δημιούργησε ο Κώστας στο τηλεοπτικό κοινό με τις ερωτήσεις του. Ήταν σαφές ότι ο Βιδάλης και ο Δημήτρης Αργυριάδης μαζί τα έπιναν, μαζί τα έτρωγαν. Πάντως αυτός δεν είχε την επιθετικότητα του δικηγόρου, αλλά ούτε και την ευστροφία του, ήταν πιο χαμηλών τόνων.

Πιόνι στη σκακιέρα του Αχιλλέα Βιδάλη, σκέφτηκε ο Κωστής.

Πολλές φορές κατάφερνε να βάζει στο μυαλό του φράγματα. Ήταν κάτι σαν άμυνα, κυριολεκτικά κατέβαζε τον διακόπτη των σκέψεών του. Απαντούσε ευγενικά, αλλά δεν συμμετείχε, ήταν εκεί παρών μόνο με το σώμα, όμως την ίδια στιγμή βρισκόταν μίλια μακριά. Αυτό δεν φαινόταν, γιατί είχε επαγγελματική εμπειρία ετών και δεν έχανε τον ειρμό των λεγομένων. Έτσι και τώρα. Ξέφυγε και σκεφτόταν με ενδιαφέρον την Αθηνά. Άσπογος όμως στη δουλειά του, ρώτησε τον Αργυριάδη σταθερά και χαμογελαστός:

«Κύριε υπουργέ, πηγαινοέρχεστε συχνά στις Βρυξέλλες λόγω της θέσεώς σας. Πόσο απέχουν η οργάνωση και η αποτελεσματικότητα ενός ευρωπαϊκού υπουργείου Εμπορίου από το δικό μας;»

«Όσο η μέρα με τη νύχτα» ακούστηκε μια φωνή από το κοινό που παρακολουθούσε τη συζήτηση. Επικράτησε αναβρασμός στους καλεσμένους και ο υφυπουργός κυριολεκτικά είχε κατακοκκινίσει.

«Παρακαλώ, όχι σχόλια» είπε ο Κωστής «ας αφήσουμε τον αρμόδιο ν' απαντήσει».

«Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι έχουμε πολύ ικανά στελέχη με μεγάλη εμπειρία, αλλά και νεότερους με άριστες μεταπτυχιακές σπουδές στην Ευρώπη και στην Αμερική».

«Είναι όμως αρκετές οι σπουδές για την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών σας;» είπε ο Κωστής.

«Ζητούμε την πάταξη της παραοικονομίας» άρχισαν να λένε οι εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης.

Η συζήτηση εντάθηκε πάλι, ο ένας διέκοπτε τον άλλο και ο Λινάρδος κλήθηκε να κάνει τον διαιτητή.

«Σας παρακαλώ, κύριοι, ας ησυχάσουμε, όλοι το καλό του τόπου θέλουμε» είπε με ευγενικό και μειλίχιο τόνο και συνέχισε: «Δεν είναι ανάγκη να πέσουμε στον λαϊκισμό. Ας δούμε επιτέλους αν οι προγραμματικές θέσεις μπορούν να υλοποιηθούν στην πράξη και να μη μείνουμε μόνο σε παιχνίδι εναλλαγής ρόλων».

Μ' αυτά τα λόγια έκλεισε η πολιτική συζήτηση. Πάντως το κλίμα είχε ηρεμήσει και ολοκλήρωσαν πολιτισμένα.

Πολύ συχνά το βλέμμα του Λινάρδου, σε όλη τη διάρκεια της εκπομπής, γλιστρούσε στο βάθος της αίθουσας, εκεί όπου η Αθηνά καθόταν παράμερα και παρακολουθούσε διακριτικά, με ύφος απροσδιόριστο. *Τι σκέφτεται άραγε; αναρωτιόταν σιωπηλά ο γνωστός ρεπόρτερ. Διασκεδάζει; Πλήττει; Ή ενοχλείται από τις επιθέσεις μου στον άντρα της;*

Όμως ο ίδιος ο Βιδάλης, διπλωματικά και μεγαλόκαρδα, έδωσε με τη στάση του τέλος στην παρεξήγηση. Φεύγοντας από το πλατό, έτεινε πρώτος το χέρι του φιλικά προς τον δημοσιογράφο και είπε:

«Κύριε Λινάρδο, μεθαύριο δίνουμε σπίτι μας μια μικρή δεξίωση, την τελευταία της σεζόν, γιατί τώρα με τη ζέστη όλοι σκορπίζουν στα νησιά και στις θάλασσες. Με μεγάλη μου χαρά θα ήθελα να σας ανταποδώσω τη φιλοξενία στην εκπομπή σας, χωρίς φυσικά τις εντάσεις

που είχαμε εδώ. Τι λες, Αθηνά;» Κρατούσε τη γυναίκα του από το μπράτσο μιλώντας άνετα με τον ρεπόρτερ.

«Αν ο κύριος Λινάρδος έχει τη διάθεση και μπορεί να μας χαρίσει λίγο από τον χρόνο του, θα μ' ευχαριστήσει να τον έχουμε μαζί μας».

Στεκόταν δίπλα στον σύζυγό της και όση ώρα μιλούσε απέφυγε να κοιτάξει τον Κωστή στα μάτια.

«Χρόνο, κυρία Βιδάλη, δεν έχω για να χαρώ τη δική σας συντροφιά καθώς και αυτή των καλεσμένων σας, έχω όμως τη διάθεση, γι' αυτό θα κάνω το παν για να σας επισκεφθώ. Έμαθα ότι ο κήπος σας φημίζεται για την αρμονία των λουλουδιών του...»

Λόγια διφορούμενα και προκλητικά, που ο Βιδάλης τα δέχτηκε χαμογελώντας αινιγματικά, η Αθηνά όμως, για να μην αφήσει στον δημοσιογράφο περιθώρια πονηρών σκέψεων, είπε αμέσως απλά:

«Ναι, το λέω με περηφάνια, είναι όμορφο το περιβάλλον μας, γιατί εκτός από τον κηπουρό ασχολούμαι πολύ και εγώ. Από κάθε ταξίδι μου στο εξωτερικό φέρνω σπάνιους βολβούς, μου αρέσει πολύ να παρακολουθώ την πορεία τους μέσα στη γη μέχρι να φυτρώσουν και ν' ανθίσουν. Ελάτε να μου πείτε τη γνώμη σας».

Τον κοίταξε φιλικά και τον χαιρέτησε απλώνοντας το χέρι της. Όταν έφυγε, άφησε στον Κωστή μία αίσθηση αδιόρατη, κάτι σαν ανάγκη να την ξαναδεί.

Απλά σ' αγαπώ

**ΜΙΑ ΑΓΑΠΗ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΑ.
ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΣΧΕΣΗ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΝΙΚΕΣ, ΗΤΤΕΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ
ΙΝΤΡΙΓΚΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΜΥΣΤΙΚΑ.**

Στην αναθεωρημένη έκδοση του βιβλίου *Απλά σ' αγαπώ* η Αθηνά και ο Κωστής ζουν έναν έρωτα που σαρώνει τα πάντα στο πέρασμά του. Εκείνη παραδίδεται οίλοκληρωτικά, χωρίς φόβο. Στην αγκαλιά του γεύεται την απόλυτη πληρότητα, το πάθος, αλήια και την πιο βαθιά απειπισία. Για πρώτη φορά τοιμά να γυμνώσει όχι μόνο το σώμα, αλήια και την ψυχή της.

Ένα βράδυ αρκεί για να γεφυρώσουν όσα τους χώριζαν. Όμως το παρελθόν δεν συχωρεί, πρέπει να πληρώσουν το τίμημα.

Από τη μυστηριακή Φλώρεντία που χάνεται στην ομίχλη του Άρνου, μέχρι τη διπρόσωπη καρδιά των Βρυξελλών, η Αθηνά και ο Κωστής θα βρεθούν αντιμέτωποι με μυστικά ικανά να καταστρέψουν ό,τι έχτισαν. Χρειάζεται θάρρος, αλήθεια και πίστη για να φτάσουν στην ποθυπόθητη κάθαρση.

*Μπορεί η αγάπη να νικήσει
όταν τα πάντα γύρω της καταρρέουν;*

*Μια ιστορία έρωτα, προδοσίας και λύτρωσης
για όσους δεν φοβούνται να αγαπήσουν βαθιά.*